

Publicerad 2013-04-10 14:57 av Destino

Ros

Just nu känns det som om jag är ensamaste ros

i en trädgård

Med massor av olika blommor

Just nu försöker jag ta emot solens strålar

Men det är svårt

Stora träd

Stora kaktusar

Lutar sig mot mina lina rosenblad och jag är rädd att kämpa

Mina torn är små

Mina löv är tunna

Min kamp är oändlig känns det som

Varför har trädgårdsmästare placerat mig så tätt inpå alla dessa stora starka växter?

Varför har jag inte mer styrka idag.

Jag kämpade igenom vinterns kalla vindar

Jag klarade av fåglarnas

Nyfikenhet

Jag klarade av att blomma upp

Men ändå känns det svårt att

Få lite sol på mina vackra färger.

Ensam och känslig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Destino med Poeter.se id #11345 innehar upphovsrätten